

Kulmakivi

1/2018

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

30v.

Pääkirjoitus: STI – 30 vuotta

Jari Rankinen

9.2.2018

Suomen teologinen instituutti perustettiin 30 vuotta sitten. Olin silloin teologian opiskelija ja suorittanut noin puolet tutkinnosta. Sain kyllä hyötyä opintojeni alusta asti siitä, mitä STI antaa. Jo ennen varsinaista perustamista pidettiin luentoja Pohjoisella Rautatiekadulla Suomen Raamattuopiston tiloissa ja ne jatkuivat, kun STI perustettiin. Perustamisen myötä luentojen, kurssien ja tapahtumien määrä kasvoi ja toiminta vakiintui.

Se, mitä sain STI:stä, oli valtavan tärkeää. Sanovatko nyt teologiaa opiskelevat joidenkin vuosien kuluttua samalla tavalla? Se vaivaa – hyvä että vaivaa – ja me, jotka nyt olemme vastuussa, koemme kysymyksen suurena haasteena.

Teologian opiskelijat valmistautuvat valtavan tärkeisiin tehtäviin. Monista heistä tulee paimenia, seurakunnan, teologian tai uskonnon opettajia. Näissä tehtävissä voi antaa – tai jättää antamatta – millä on suuri merkitys tässä elämässä ja mikä on ratkaisevaa tämän elämän jälkeen. Osaammeko STI:ssä tukea opiskelijoita ja antaa, mitä he tarvitsevat näissä tehtävissä? Onneksi kyse ei ole sittenkään meistä. Jumalan sana antaa, mitä teologi tarvitsee. Siihen STI:ssä on syvennytty ja syvennytään, sitä on opeteltu ja opetellaan opettamaan. Osaisimmepa STI:ssä myös innostaa ja rohkaista ajattelemaan, että tehtävä kertoa toisille hyvää uutista on hieno, sitä kannattaa tavoitella ja siihen tulee valmistautua hyvin.

STI on ainutlaatuinen foorumi. Sen kymmenen jäsenjärjestöä edustaa melkein kaikkia kirkkomme herätysliikkeitä. Se järjestää kokoontumisia, joissa samassa pöydässä istuu luterilaisia kristittyjä eri tahoilta ja nämä

mieltivät ajankohtaisia eikä niin helppoja kysymyksiä, tukevat toisiaan, etsivät tietä, jota kulkea yhdessä, ja ottavat joskus kantaa yhdessä. On paljon, mikä yhdistää. STI:tä perustettaessa laadittiin teologinen asiakirja, jossa sanotaan paljon uskomme, ja kaikki STI:n jäsenjärjestöt allekirjoittivat tämän asiakirjan. Asiakirja on luettavissa STI:n nettisivuilla.

Kirkkomme herätysliikkeet ovat tulleet lähemmäksi toisiaan. Voi olla, että STI:llä on ollut merkittävä rooli tässä kehityksessä. Tämä yhteys voi syventyä entisestään, ehkä juuri sitä tänä aikana tarvitaan, ja se palvelee kirkkoa ja kristittyjä maassamme. STI:n keskeinen tehtävä jatkossakin on yhdistää eri tahoja ja vahvistaa yhteyttä.

Kunpa STI:tä leimaisi varsinkin yksi asia – evankeliumi, joka vapauttaa, antaa rauhaa, saa mieltä kevyemmäksi ja pelastaa. Evankeliumin ydin on, ettei tarvitse ansaita. Ei tekemällä, tulemalla paremmaksi tai sillä, että jaksaa taistella. Ei tarvita sitäkään, että huomaa Jumalan tehneen minusta paremman. On Jeesuksen risti ja se riittää. Siihen saa turvautua ja sen turvissa heikko, syntinen ihminen on Jumalan oma. Ristin takia synnit on annettu anteeksi ja saamme ikuisen elämän. Tätä ihmettelemme, tästä kiitämme ja tämä saa meidät kysymään, miten Jumala, joka on näin hyvä, haluaa käyttää meitä.

Kiitämme heitä, jotka 30 vuotta sitten perustivat STI:n. Teitte hyvää ja tärkeää. Kiitämme Jumalaa, joka on pitänyt huolta. Uskomme, että STI:n toiminnassa on ollut hänen siunauksensa. Ja kiitos sinulle, joka olet mukana tässä työssä. Sinua tarvitaan.

(Tämä teksti on julkaistu STI:n toisena toimintavuonna 15.9. 1989)

Kirkko tarvitsee pappeja, joilla on luterilainen identiteetti ja rohkea työnäky

Eero Junkkaala

Yllä oleva otsikko on piispa Yrjö Sariolan pappiskoulutusta koskevasta kirjoituksesta Teologisessa Aikauskirjassa 3/89. Hän puolestaan sai otsikkonsa suoraan Seurakunta 2000-mietinnön alaluvusta, jossa pohditaan kirkon työntekijäkoulutusta tulevaisuudessa. Sariola yhtyy mietintöön siinä, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä tulevien pappien "hengelliseen koulutukseen". Tässä olisi apu kirkon työntekijöitten identiteettikriisiin.

Epäilemättä piispa Sariola on oikeassa ja hänen huolenaiheensa on ajankohtainen. Hän mainitsee kirjoituksessaan myös, että pappistarve Suomen kirkossa lisääntyy tulevaisuudessa. Sen sijaan hän jättää sanomatta, että teologiseen tiedekuntaan pyrkivien määrä on vuosi vuodelta laskenut.

Onko yliopistolta odotettavissa teologien hengellisen koulutuksen lisäämistä? Minäkäänlaista näyttöä tällaisesta ei ole. Sen sijaan valitettavasti paljon esimerkkejä päinvastaisesta. Osa opetuksesta murentaa pohjaa pois kirkon opista ja tunnustuksesta.

Kirkon siis pitäisi tehdä jotain. Hiukan on tehtykin. On lisätty kesäharjoittelun ohjausta ja vähän tehostettu pappisvihkimystä edeltävää ordinaatiokoulutusta. Käytännössä näiden vaikutus on kovin pieni verrattuna siihen valtavaan opetusmäärään, mitä viiden, kuuden vuoden – ja usein pitempikin – oleskelu yliopistossa sisältää.

Sariola vaikenee myös teologisen instituutin olemassaolosta ja vaikutusmahdollisuuksista. Eipä niistäkään ole vielä paljon näyttöä. Täältä instituutista käsin katsottuna kuitenkin jo toisena toimintavuonna on rohkaisevia merkkejä työn tärkeydestä. Tosin sitä voidaan mitata lähinnä opiskelijoiden aktiivisuudella ja heidän antamallaan palautteella.

Ensimmäisenä toimintavuonna kirjoilla oli yli 200 teologian opiskelijaa ja noin puolet vuoden 1988 ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoista osallistui toimintaan. Nyt syyslukukauden 89 ensimmäisinä päivinä monet tutoreina (ryhmänjohtajina) toimivat vanhemmat opiskelijat ovat pitäneet tärkeänä tutustuttaa uusia aloittajia välittömästi STI:hin. Monet ovat merkinneet STI:n luennot osaksi omaa opiskeluohjelmaansa. Olen varma, että STI:tä tarvitaan tulevina vuosina yhä enemmän. Teologiseen tiedekuntaan tulee hyvää nuorisoa, mutta se saa tulevaan työhönsä huonot eväät. Me tahdomme olla rakentamassa kirkkoamme tarjoamalla sellaista elämän leipää, jota ei vain revitä ja analysoida, vaan jota syödään ja joka ravitsee.

Kyllä kannatti

Teksti: Jari Rankinen

Kuva: Sley-Median arkisto

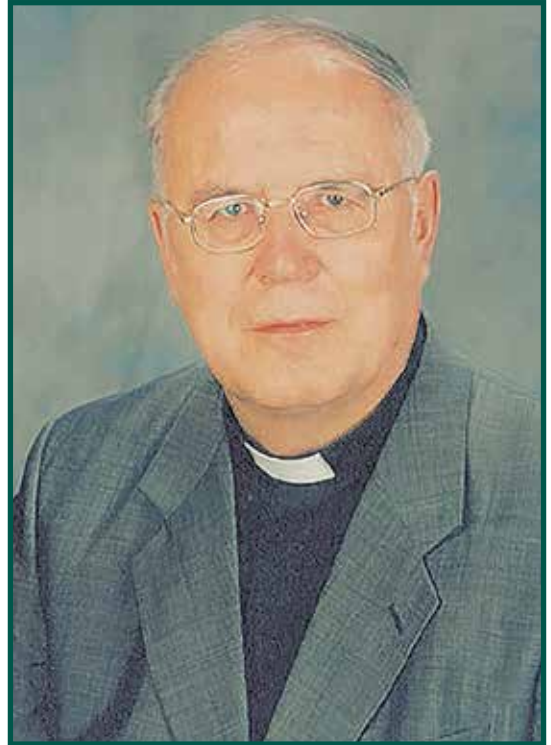
Pastori, teologian tohtori Reijo Arkkila on evankelisen herätysliikkeen grand old man. Hän oli Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen toiminnanjohtaja silloin, kun Suomen teologinen instituutti perustettiin. Keskustelimme Reijon kanssa teologisilla opintopäivillä Kauniaisissa STI:n perustamisesta.

- Herätysliikkeiden piirissä oli jo jonkin aikaa puhuttu vaihtoehtoisesta koulutuksesta teologeille. Varsinkin viidennessä herätysliikkeessä oltiin aktiivisia tässä asiassa. Professori Heikki Räisäsen haastattelut lehdissä ja radiossa olivat kuin viimeinen sysäys, joka sai prosessin liikkeelle. Niissä kyseenalaistettiin tai kiellettiin keskeisetkin kristinuskon opetukset, Reijo kertoo.

Hän luettelee nimiä, jotka vaikuttivat ratkaisevasti STI:n syntyyn: Raimo Mäkelä, Eero ja Timo Junkkaala, Pekka Jokiranta, Matti Väisänen, Anssi Simojoki ja Sakari Korpinen.

- Yksi nimi on ylitse muiden – Simo Kiviranta. Hän nautti eri tahojen suurta luottamusta ja osasi koota eri taustoista tulevia yhteen.

Reijo kertoo itse olleensa STI:n yksi puolestapuhuja Sleyssä, vaikka sanookin, ettei hän ollut innokas yliopistoteologian arvostelija.

Hyvä asiakirja

Ennen STI:n perustamista käytiin oppikeskusteluja ja selvitettiin, onko yhteistyölle riittävä yksimielisyys ja teologinen perusta. Laadittiin teologinen yhteistyöminta-asiakirja, jossa käydään läpi keskeiset uskonkohdat. Tähän suomalaisia oli kehottanut painokkaasti tanskalainen teologi Jörgen Glenthøj.

- Oppikeskusteluja taisi olla viisi tai kuusi. Kussakin oli alustus sen kerran aiheesta, siitä keskusteltiin, ja keskustelujen jälkeen Simo Kiviranta apunaan Olavi Peltola kokosi asiakirjan. Minusta asiakirjasta tuli ihmeellisen hyvä. Olisin toivonut, että kasteesta – mitä se on ja antaa – asiakirjassa olisi sanottu vielä enemmän ja selvemmin, Reijo kuvaa dokumenttia, joka on luettavissa STI:n nettisivuilla.

- Hyvä että asiakirjaan tuli myös maininta kirkon virasta ja siitä, että paimenen virka kuuluu miehelle.

Reijo kertoo olleensa lenkillä Eero Junkkaalan kanssa pohjoismaisessa sisälähetyskokouksessa Tanskassa syksyllä 1987. Tuolloin hän oli sanonut Eerolle, joka sittemmin valittiin STI:n ensimmäiseksi pääsihteeriksi, ettei hän ole varma Sleyn johtokunnan ratkaisusta – hyväksyykö se yhteistoiminta-asiakirjan ja lähteekö Sley mukaan STI:hin. Johtokunta hyväksyi asiakirjan ja Sley tuli mukaan, mistä Reijo kertoo olleensa hyvin tyytyväinen ja iloinen.

Svebiliuksen katekismus

Viime vuosina kirkkomme herätysliikkeet ovat tehneet paljon yhteistyötä. Kolme vuosikymmentä sitten sitä oli paljon vähemmän. Reijo kertoo miettineensä, pääsevätkö evankeliset, rukoilevaiset ja viidesläiset riittävään yksimielisyyteen vanhurskauttamisesta, raamattukysymyksestä ja sakramenttiteologiasta, ja voidaanko yhdessä ryhtyä STI:n kaltaiseen hankkeeseen.

- Simo Kiviranta korosti usein, että Svebiliuksen katekismus yhdistää suomalaisia herätysliikkeitä. Se opetti vuosisatojen ajan maassamme luterilaista uskoa, joka yhdistää herätysliikkeitämme. Lisäksi suhteilla herätysliikkeiden vaikuttajien välillä oli suuri merkitys. Perustalehden tekemisessä ja teologisilla päivillä oli opittu tuntemaan toisia ja luottamaan toisiin, Reijo sanoo.

Kannattiko?

Kysyn Reijolta kolmen vuosikymmenen jälkeen, kannattiko yhteistyö ja STI:n perustaminen.

- Ilman muuta kannatti. Hienoa että STI on ja toimii. Se on vahvistanut merkittävästi herätysliikkeiden suhteita ja yh-

teyttä. Sitäkin olen ihmetellyt, että STI:n toiminta on ollut taloudellisesti mahdollista. Hyvä Jumala on auttanut tässäkin.

Reijo sanoo, että teologisia vaihtoehtoja tarvitaan, ja kertoo ihmettelevänsä, ettei teologinen tiedekunta Helsingissä hyväksy suorituksikseen ainakin joitakin opintoja STI:ssä.

- Ehkä tulevaisuudessa hyväksyy, sehän olisi taloudellisestikin järkevää. Toinen toiveeni on, että tunnustuksellinen luterilaisuus näkyisi STI:n ohjelmassa vielä nykyistä selvemmin.

Valonpilkahdus

Reijo kertoo kävelleensä piispa Olavi Rimpiläisen kanssa STI:n perustamiskokouksesta kohti Helsingin rautatieasemaa. Piispa oli suurissa puristuksissa, samoin Reijon johtama Sley. Molempien mieli oli ollut maassa ja valonpilkahduksia oli vaikea nähdä. Suuri sellainen molemmille oli ollut STI:n perustaminen ja kokous, jossa he olivat juuri olleet.

- Sanoimme hyvän Herramme järjestäneen meille tällaisen ilon aiheen.

Reijo pitää Jumalan johdatuksena myös STI:n työntekijöiden valintoja. Hänen mielestään STI:tä on siunattua erilaisilla, hyvillä ja kuhunkin tilanteeseen sopivilla työntekijöillä.

STI:n nykyisille työntekijöille ja hallitukselle hän haluaa jättää ehdotuksen mietittäväksi:

- Tarvittaisiin laajempaa tunnustusrintaman tapahtumaa. Voisiko STI olla sen kokoaja ja järjestäjä?

Norjan malli

Teksti: Santeri Marjokorpi, TM

Kuva: Sari Savela

Miten toimia, jos kirkko hyväksyy samaa sukupuolta olevien avioliitot? Tässä kysymyksessä emme ole pohdintoinemme yksin, sillä muissakin pohjoismaisissa kansankirkoissa asiaa on pohdittu ja siellä herätysliikkeet ovat tehneet omia ratkaisuitaan. Ehkä heiltä voidaan oppia.

Perusta-lehden teologisten opintopäivien ulkomainen vieras oli norjalainen Øyvind Åsland, joka kertoi luennossaan Norjan tilanteesta. Åsland on toiminut vuodesta 2010 pääsihteerinä norjalaisessa lähetysjärjestössä nimeltään Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM).

Norjan luterilaisen kirkon kirkolliskokous hyväksyi samaa sukupuolta olevien avioliitot vuonna 2017. Åsland kertoo, että tuolloin samaa sukupuolta olevien avioliitosta tehtiin kirkkokäsikirjaan viralliset kaavat, jolloin niistä tuli osa Norjan kirkon liturgiaa. Samaan aikaan Norjan kirkko on hänen mukaansa laajemminkin luopumassa klassisesta evankelisesta ja luterilaisesta uskosta.

Åslandin mukaan monet norjalaiset herätyskristityt sanoivat, että sitten kun kirkko vihki homoseksuaaleja avioliittoon, he eroavat kirkosta. Kun tämä sitten tapahtui, oli yllättävää, kuinka vähän ihmisiä oikeasti erosi. Norjassa keskustelu kirkosta eroamisen suhteen on ollut saman suuntaista kuin Suomessa. Jotkut sanoivat, että ovat kirkossa niin kauan

kuin heidät potkitaan pois. Toiset ovat jonnekin eronneet kirkosta. Kolmannet sanovat, että heille kirkon jäsenyys on vain nimi paperissa eikä sillä ole heille väliä, sillä hengellistä elämäänsä he ovat hoitaneet herätysliikkeen rukoushuoneella.

Toimittavat sakramentit itse

Åsland itse ei ole enää Norjan luterilaisen kansankirkon jäsen. NLM on järjestäytynyt uskonyhteisöksi (trossamfunn), joka ei ole oma kirkkonsa tai uusi luterilainen vapaakirkko Norjassa, mutta kuitenkin toimii kuin kirkkokunta tai seurakunta. Åsland sanoo hänen ja kanssaan samalla tavalla ajattelevien tajunneen, että jos ihmiset eroavat kirkosta, heidän tulee tarjota vaihtoehto näille ihmisille. Yllättävän harva on silti eronnut. NLM:n uskonyhteisössä kirkosta eronneita jäseniä on vain pari tuhatta kaikkien kirkon päätöstenkin jälkeen. Suurin osa heidän viidestäkymmenestä tuhannesta jäsenestään kuuluu yhä kirkkoon.

NLM on ottanut jo vuosia sitten sakramentit omiin käsiin. He kastavat itse lapsensa ja viettävät omat ehtoollisensa. Aiemmin he tapasivat rukoushuoneissaan sunnuntaisin kansankirkon jumalanpalveluksen jälkeen. Nyt tilanne on Norjan kirkon kehityksen myötä mennyt siihen, että kaikki tehdään itse. NLM on liikkeenä hyvin maallikkovetoinen ja matalakirkollinen, mutta pastoreiksi voidaan kutsua niitä, jotka toimittavat sakramentteja. Heidän ratkaisunsa vastaa siis jossakin määrin Esikoislestadiolaiset ry:n ratkaisu ja Suomessa.

Oppilaitokset liberalisoituneet

Åslandin mukaan heidän ratkaisunsa varjopuolena on ollut pirstoutuminen ja yh-

teyden katoaminen. Yhteyttä vaalimaan on perustettu Evangelical Lutheran Network, jonka tehtävänä on pitää yllä yhteistyötä eri herätysliikkeiden ja järjestöjen välillä kirkon sisä- ja ulkopuolella. Sen puitteissa kokoonnutaan säännöllisesti keskustelemaan teologiasta ja strategias- ta. Tällaista yhteistyötä tarvitaan varmasti Suomessakin konservatiivisten järjestöjen kesken. Tärkeintä on hänen mukaansa varmistaa, että hyvää raamatullista ope- tusta tarjotaan kaikkialla Norjassa.

STI:n kannalta mielenkiintoista oli Ås- landin näkemys siitä, että Norjassa mel- kein kaikki teologista koulutusta antavat oppilaitokset ovat liberalisoituneet. Myös herätysliikkeiden omat oppilaitokset ovat liberalisoituneet tai taistelevat vaikeissa talousongelmissa. Ne perustettiin anta- maan konservatiivista opetusta, mutta nii- hin on palkattu pelkästään akateemisten ansioiden perusteella liberaaleja opetta- jia. Åslandin mukaan ei ole jäljellä yhtään voimakasta instituutiota, joka puolustaisi klassista teologiaa.

Jossakin raja

En usko, että NLM:n mallin mukaan sakramenttien toimittaminen itse maal- likkovetoisesti on teologisesti kestävä rat- kaisu Suomen tilanteessa enkä halua sel- laiseen kannustaa. Siitä huolimatta koko luterilaisuus sai syntynsä ajatuksesta, että jossakin menee raja, jolloin kirkon toi- mintaa ei voida enää hyväksyä eikä pitää raamatullisena. Emme voi hyväksyä mitä tahansa yhteyden nimissä, muuten mu- rennamme koko luterilaisen kirkon ole- massaolon oikeutusta. Toisaalta uusien kirkkojen perustaminen tarkoittaa kir- kon ykseyden hajottamista ja lisääntyvän hajaannuksen aiheuttamista. Välimaasto näiden kahden ongelman välillä on erit- täin ohut, mutta Jumala meitä siinä joh- dattakoon ja armahtakoon.

STI 30-VUOTISJUHLIEN TUNNELMAA

Tenho Rajalan kuvaamana

Tuomas Lukkaroinen juonsi juhlan

Arto Seppänen, joka oli matkalla K. Matti Liljeqvist ja Pirkko Ylönen

Tervetuloa juhlaan

Opiskelijat Aila Imponen, Jussi Seppälä ja Esa Yli-Vainio

Martti Pyykönen haastatteli ST ensimmäistä puheenjohtajaa emerituspiispa Olavi Rimpiläis

Karoliina Rauhio on toisen vuoden teologian opiskelija

Isä ja poika, pastorit Tarvo ja Severi Laakso

Pääsihteerit Ville Auvinen, Henrik Perret ja Eero Junkkaala

Topias Tanskanen kysyi ja kertoi vastaukset

Jarkko Kuru ja Ulla Taipale

Kuka tulkitsee Raamattua oikein?

Timo Eskola

Raamatun tulkinta herättää usein vahvoja tunteita. Joskus tuntuu siltä, että jokainen haluaisi vain oman tulkintansa velvoittavan kaikkia. Löytyykö Raamatun sanomasta yhtenäistä piirrettä?

Ensimmäinen tulkinnan ohje löytyy Jeesuksen opetuksista. Hän antaa välineet ymmärtää Vanhaa testamenttia. Yhteys Jumalaan ei toteudu temppelien pappien toiminnan eikä hurskaiden fariseusten opetuksen avulla. Sen sijaan yhteys Jumalaan toteutuu Jeesuksen avulla: “Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä eikä Isää kukaan muu kuin Poika ja se, jolla Poika tahtoo hänet ilmoittaa” (Matt. 11:27).

Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti katsoen sitä, että Vanha testamentti ei ole lukijalle sellaista Jumalan Sanaa, että sen kaikki käskyt tulisi lukea vain Vanhan testamentin asiayhteydessä “täydestä arvostaan”. Me emme yritä noudattaa Israelin puhdistussääntöjä emmekä vahvista vanhan liiton pappeutta. Sen sijaan Uusi testamentti ohjaa lukijaa tulkitsemaan Vanhan testamentin tekstejä. Jeesus toteuttaa sen, mihin Mooseksen kirjat ohjasivat ihmisiä. Hänen seurassaan toteutuu rakkauden kaksoiskäskey, ja erityisesti se vaatimus, että rakastamme Jumalaa yli kaiken.

Todellinen lain ymmärtäminen löytyy samasta rakkauden käskystä. Jeesus ilmaisi sen myös kultaisessa säännössä. “Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää se heille. Tässä on laki ja profeetat” (Matt. 7:12). Mooseksen lain tarkoituksena on saada sekä ihmisten jumalayhteys että heidän yhteytensä lähimmäisiin kuntoon.

Armo muuttaa näkökulmaa

Jeesus ei siis vaadi enää rangaistusten toteuttamista ihmisen elämän aikana, vaikka Vanhasta testamentista näin voidaan lukea. Avionrikkojanainen saa armahduksen (Joh. 8:11), ilotyttö fariseuksen kotona saa anteeksi (Luuk. 7:47), petollinen tullimies kutsutaan opetuslapseksi (Mark. 2:14) ja ristille naulittu rikollinen saa lupauksen paratiisista (Luuk. 23:43). Jeesus ei myöskään noudata puhtaussäädöksiä eikä karta niitä ihmisiä, joiden ei sallittu erilaisten vajavuuksien takia menevän temppeliin. Evankeliumissa hänet tunnetaan “syntisten ystävänä”.

Vanhan testamentin säädökset muuttuvat esikuviksi ja ihanteiksi. Niiden sisältö ja päämäärä toteutuvat Jeesuksen opetuksissa ja hänen tuomassaan armon valtakunnassa. Samalla lähes kaikki olennainen uskonnon syvintä luonnetta koskeva sisältö on tulkitsijan näkökulmasta katsoen muuttunut. Siksi Kristukseen uskova Raamatun lukija ei enää tulkitse Vanhan testamentin ohjeita sen ajan mukaan eikä käytä määräyksiä Kristuksen opetuksen ulkopuolella.

Mikä “ajaa” Kristusta

Jeesuksen ajatus näyttää olevan tärkeä Lutherille, joka muovasi periaatteen “mikä ajaa Kristusta” (was Christum treibt). Hän tarkoitti yksinkertaisesti sitä, mikä tulkinnassa nostaa esille Kristuksen merkityksen: “Tämä on myös kaikkien kirjojen arvostelun oikea koetinkivi, kun nähdään, esittävätkö ne Kristusta vai eivät. Mikä ei opeta Herraa Kristusta, ei ole apostolista, vaikka sitä julistaisi Pietari tai Paavali. Vastaavasti, mikä julistaa Kristusta, on apostolista, vaikka julistajana olisi Juudas, Hannas tai Herodes.” (Esipuhe Jaakobin

kirjeen selitykseen)

Lutherin mukaan itse asiassa ”koko Raamattu” osoittaa Kristukseen. Hän on sanonut tämän myös käänteisesti: ”Jos Kristus otetaan pois kirjoituksista, mitä jää jäljelle?” Uskonpuhdistuksen teologiassa tehtiinkin ero sisältöperiaatteen (yksin Kristus, sola fide) ja muotoperiaatteen (yksin Raamattu, sola Scriptura) välille.

Lutherin ajatuksena oli, että sisältöperiaate ja muotoperiaate kuuluvat yhteen. Siksi hän yhdistää ne tulkinnassaan: tekstejä on tulkittava siten, että ne korostavat Kristuksen merkitystä.

Teksti perustuu Timo Eskolan tuoreeseen kirjaan Oikein väärin ymmärretty Raamattu: pyhien tekstien tulkinnan periaatteista (Perussanoma).

(Kirjoitus julkaistu 3.2.2006 Kulmakivi-lehdessä)

Henrik Perret

Confessio – tunnustus

Mutta sen minä sinulle tunnustan, että kuljen sitä tietä, jota he sanovat lahkoksi, ja näin palvelen isieni Jumalaa: kaiken sen, mitä laissa ja profeettojen kirjoissa sanotaan, minä uskon, ja yhtä lailla kuin nämä tässä minä toivon ja odotan, että Jumala herättää kuolleista niin hurskaat kuin jumalattomat. (Ap.t. 24: 14-15)

Kuka olet ja mihin uskot? Kysymykset ovat sadelleet erilaisten haastattelujen ja keskustelujen yhteydessä. Kysyä saa, ja pitääkin kysyä!

En löydä sopivampia sanoja vastaukseksi kuin Paavalin sanat maaherra Felixille, joka nimestään huolimatta ei sittenkään ehkä ollut niin onnellinen (felix tarkoittaa onnellista).

Sain ensimmäisen Raamattuni joskus 1950-luvun alussa! Siitä lähtien olen lue-
nut ja myöhemmin myös tutkinut Raamatun kirjoituksia eri kielillä, teologina myös alkukielillä. Tänäänkin sanon rehellisesti kaikille, että uskon ”kaiken sen, mitä laissa ja profeettojen kirjoissa” eli Vanhassa testamentissa sanotaan. Uskon Raamatun

sanaan, kannesta kanteen.

Sana ei muutu Jumalan sanaksi jossakin vaiheessa, ei yhteisestä päätöksestä sen kummemmin kuin omasta kokemuksestaan. Se joko on Jumalan sana syntyessään, eli siitä hetkestä kun Jumala puhuu palvelijansa suulla (Joel, Daavid) tai kun taivaasta kuuluu ääni. Se joko on ja pysyy Jumalan sanana, tai siitä ei koskaan tule sitä. Myös Uusi testamentti, Kristuksen sana ja sana Kristuksesta, on Jumalan sana.

Jumalan sana on uskon sana. Usko tulee kuulemisesta ja kuuleminen Kristuksen sanan kautta. Raamattu on myös toivon sana. Paavali sanoo että hän toivoo ja odottaa, että Jumala herättää kuolleista niin hurskaat kuin jumalattomat. Roomalaisille hän korostaa, että Jumala tekee jumalattoman vanhurskaaksi, vaikka hänellä ei ole ansioita mutta koska hän uskoo Jumalaan!

Hieno juttu! Toivo herää minussakin!

Sen minä tunnustan, se on minun confessio. Confessio on uskon tunnustus, mutta se on myös uskon perusta. On hieno asia, että saa päätoimisesti lukea, tutkia ja opettaa Jumalan pyhää sanaa!

Lämmin tervehdys teille kaikille, jotka muistatte meitä rukouksissanne! Tervetuloa käymään ja tutustumaan toimintaamme!

*On meillä aarre verraton,
Se kalliimpi on kultaa.*

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

HYVÄ VALINTA

Ne Evankelis-luterilaisen sisälähetysäätiön isät, joiden päähän pälkähti 1930-luvun lopulla perustaa Suomeen Raamattuopisto, tekivät hyvän valinnan. Raamattuopisto osoittautui tarpeelliseksi, alussa läheskään kaikki kursseille ha-luavat eivät mahtuneet mukaan. Toiminnalle oli suuri tilaus. Toiseksi he tekivät hyvän valinnan, koska Jumalan tahto on, että kaikki kristityt tuntisivat hänen pyhän ilmoituksensa. Näinhän Raamattu itsekin meitä opastaa:

”Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Näin Jumalan ihmisestä tulee täydellinen ja kaikkeen hyvään kykenevä.” (2 Tim. 3: 16-17). Täydellisyyteen meillä lienee vielä kohtuullisen pitkä matka, mutta Jumalan puheen kuunteleminen avoimin mielin vie ainakin oikeaan suuntaan. Jumalan sanan tuntemista ei voi ulkoistaa papeille tai seurakunnan aktiivisimmille jäsenille. Se on meidän kaikkien uskovien etuoikeus. Tämä oli myös uskonpuhdistajamme Martti Lutherin kokemus, kun hän kirjoittaa:

”Kuitenkaan mikään muu kirja, opetus tai sana ei kykene lohduttamaan hädässä, pelossa, kurjuudessa, kuolemassa, niin, perkeleiden keskellä ja helvetissä, kuin tämä kirja, joka opettaa meille Jumalan sanaa ja jossa Jumala itse puhuu meidän kanssamme kuin ihminen ystävälleen.”

Maailma on muuttunut Raamattuopiston perustamisajoista, Raamattu on näiden 79 vuoden aikana käynyt paljon vähemmän trendikkääksi, jos se nyt on trendikäs koskaan ollutkaan. Vähemmän tarpeelliseksi ei Raamatun opettaminen ole näinä vuosikymmeninä käynyt. Pikemminkin päinvastoin. Raamattua tunnetaan yhä heikommin. Entistä useampi haluaa sitä tulkita, entistä harvempi on kiinnostunut sitä lukemaan.

Myös STI:n tarkoituksena on, että Jumalan sana kuultaisiin, luettaisiin ja opittaisiin paremmin maassamme. STI:n tärkein tehtävä on kolmen vuosikymmenen ajan ollut vahvistaa niitä, jotka ovat valmistautumassa opettamaan Jumalan sanaa. Sadat teologian opiskelijat ovat näiden vuosien aikana kulkeneet STI:n kautta omalla kasvupolullaan. Heitä työskentelee tällä hetkellä monissa seurakunnissa, järjestöissä ja yliopistoissa. Itsekin kuulun näiden entisten STI-aktiivien laajaan joukkoon, ja toivotan STI:lle siunausta seuraavalle 30 vuodelle.

Lauri Vartiainen, toiminnanjohtaja, Suomen Raamattuopiston Säätiö

OPISKELIJAN SUUSTA

Nimeni on Kalle Mäenpää. Olen 32-vuotias teologian opiskelija ja poliisi. Asun vaimoni kanssa Porissa ja työskentelen rikostutkinnassa. Kuusi vuotta sitten pohdin elämäni suuntaa. Sain voimakkaan etsikkoajan elämässäni. Jumala kutsui minua puoleensa. Eräänä iltana askeleeni johdatettiin ristin juurelle. Avasin sydämeni Jeesukselle. Tuona iltana sain elämäni uuden suunnan ja päämäärän.

Uskoontulooni sisältyi voimakas kutsumus. Tiesin heti, että en halua salakuljettaa uskoani Taivaaseen vaan haluan elää niin, että minunkin elämäni kautta voisi mahdollisimman moni ihminen päästä kerran Taivaaseen.

En ollut aiemmin innokas opiskelija, mutta nyt Jumala laski sydämelleni opiskelun teologisessa ja sain paljon opiskella. Aloin lukea pääsykokeisiin ja kuuntelin netistä STI:n luentoja. Sain kesällä 2015 tiedon, että minut oli hyväksytty Helsingin teologiseen tiedekuntaan. Aloitin opinnot syksyllä 2015. Olen ollut töistäni opintovapaalla, mutta yliopiston loma-ajat olen työskennellyt poliisina. Olen suorittanut opinnoistani suuren osan etäopintoina kotikaupungistani käsin.

Etä- ja aikuisopiskelussa on omat haasteensa, mutta kutsumustietoisuus antaa motivaation. Rukoilen johdatusta opintojen jälkeisiin tehtäviini.

STI:n luennot ovat tulleet minulle tutuiksi ja iloitsen siitä erinomaisesta mahdollisuudesta, että olen voinut kuunnella niitä netistä. Nettiluentoja on helppo kuunnella bussimatkoilla, kotona tai vaikka urheillessa. Aloitin niiden kuuntelun jo ennen opiskelemaan hakua ja olen hyötynyt niistä monin tavoin opinnoissani.

STI:n luennot antavat hyvää ja vahvaa ravintoa, jotta saan rakentua ja saan hyvää teologista opetusta. Olen kiitollinen STI:n työstä ja kannustan jatkamaan tärkeää työtä.

Meitä opiskelijoita haluan rohkaista elämään rohkeasti Kristukselle. Hankitaan vahva teologinen pohja, jotta se kestää ajan haasteet ja tuulet. Nyt jos koskaan tarvitaan Raamatun sanan takana seisovia ihmisiä, jotka tietävät mihin suuntaan ja kenen voimassa kulkevat.

Kalle Mäenpää, teol. yo ja rikostutkija

Kiitos Suomen teologisen instituutin 30-vuotisjuhlasta

Lauantaina 3.2. juhlittiin 30-vuotiaista STI:tä. Lämmin kiitos teille monille, jotka valmistelitte ja toteutitte juhlan, jotka olitte mukana tai jotka kerroitte olevanne hengessä mukana. Meitä oli Helsingin Luther-kirkossa suuri joukko.

Jos tahdot vielä onnitella syntymäpäiväsankaria, voit tehdä sen antamalla haluamasi lahjan tilille Nordea FI66 1555 3000 1169 14 tai Danske Bank FI74 8000 1100 5642 45. Voit käyttää viitenumeroasi tai kirjoittaa viestiksi ”STI 30 v.” Kiitos lahjastasi.

Seuraa STI:n viikoittaisia luentoja netissä:

STI:n luentojen videointi oli pidempään poissa käytöstä. Nyt videointi toimii jälleen ja laadukkaammin kuin ennen - uudet laitteet ovat paremmat kuin vanhat. Useimmat luennoistamme ja kurssleistamme ovat seurattavissa suorana lähetyksenä tai tallentena STI:n nettisivujen kautta. Aivan kaikkia luentoja ei videoida. Käy katsomassa STI:n nettisivuilla miltä lähetys näyttää: www.sti.fi

Jari Rankisen matkat:

To 22.2. klo 18	Helsingin OPKO:n ilta Lähetyskirkon alasalissa
Su 25.2. klo 11	Messu Pyhän Sydämen kappelissa Helsingissä
Su 4.3. klo 11	Messu ja raamattuopetus Hämeenlinnan Luther-talossa
La 10. ja su 11.3.	Raamatun vaikeita kohtia -tapahtuma Länsi-Porin seurakunnassa
Su 18.3. klo 11	Messu Tampereen Luther-talossa
Pe 30.3.	Rukouksen ja hiljentymisen päivät (OPKO) Enä-Sepässä Vihdissä
Su 8.4. klo 11	Messu Karkun evankelisella opistolla Sastamalassa

Timo Eskolan matkat:

To 1.3. klo 18	Miesten saunailta: Muuttuuko etiikka? Sley'n rukoushuoneella Riihimäellä
La 17.3. klo 15	Ajassa liikkuu -seminaari Hyvinkään kirkossa
Ke 28.3.	Kansanopistokurssi Ryttylän Kansanlähetysovistolla
La 21.4.	Tätä on luterilaisuus -kurssi Loimaan ev. opistolla
Pe 13. ja la 14.4.	Sisälle Sanaan -kurssi Suomen Raamattuopistolla, Kauniainen

TOOMAS LUUKKAROWEN

Suomen
teologinen
instituutti

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Sähköpostit

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:

FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:

FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

vs. pääsihteeri Jari Rankinen
tutkija Timo Eskola
sihteeri Kirsi Kuru

Aukiolo:

lukukausien aikana klo 9–19
Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä
seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aika-
kauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähete-
tään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

SRO:n toiminnanjohtaja Lauri Vartiainen

Jäsenjärjestöt

Laestadiernas Fridsföreningars Förbund

Lähetysyhdistys Kylväjä

Lähetysyhdistys Rauhan Sana

Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys

Medialähetys Sanansaattajat

Suomen Ev.lut. Kansanlähetys

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Suomen Raamattuopisto

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuositukijäsenmaksu 40 euroa (opiskelijat 10
euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirja-
lahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2017/186

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt
STI:lle 21.2.2017 luvan koko Suomen alueella
Ahvenanmaata lukuun ottamatta 21.2.2017–
31.12.2018 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat
käytetään teologiseen ja pastoraaliseen
koulutukseen, julistus- ja julkaisu-toimintaan,
kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja
hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat
varsinaista yleishyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto

Kirsi Kuru

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

. D022

Posti Green

*Hyyä on Herra!
Jäti kestää hänen armonsa,
hänen uskollisuutensa polvesta polveen.*

Ps 100:5

Etukansi: Juhlaväkeä Luther-kirkolla 3.2.2018 (Kirsi Kuru)
Takakansi: Juhlatarjoilua STI 30v.-juhlassa (Tenho Rajala)